

CĂTRĂ GALATEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 **N**avel, apostolul nu de la
oameni, nici pren om, ce
2 pren Iisus Hristos și Dum-
nezău - Părintele, Cela ce
3 au învis pre El den morți,
4 Și cei dempreună cu mine
toți frații, beserecii Gala-
5 tiei: Dar voao și pace
de la Dumnezău - Părintele, și Domnul nos-
6 tru Iisus Hristos, Celui ce S-au dat pre
Dînsul pentru păcatele noastre, ca să ne
7 scoață pre noi den veacul cest de acum cel
rău, după voia lui Dumnezău și Părintele
8 nostru, A Căruia e mărirea în veacii veaci-
9 lor. Amin! Mă mir că așa degrabă vă mu-
10 tați de la Cela ce au chemat pre voi, cu darul
11 lui Hristos, la altă Evanghelie, Care nu
iaste alta, fără numai sînt oarecarii carii
12 turbură pre voi și vrînd să mute Evanghelia
13 lui Hristos. Ce macară de și noi au îngeru
den ceriu va binevesti voao afară den ce am
14 vestit voao, anathema să fie! Cum am și
zis mai nainte, și acum iarăș zic: Oricine
15 spre voi binevesteaște, afară den ce ați luat,
16 anathema să fie! Pentru că acum pre
oameni îndemn au pre Dumnezău? Au caut
17 oamenilor să plac? Că, încă de aş mai plăcea
18 oamenilor, lui Hristos rob n-aş fi. Și arăt
voao, fraților, Evanghelia ceaea ce s-au bine-
19 vestit despre mine, că nu iaste după oamenii;
20 Că nici eu de la om am luat pre ea, nici m-am
învățat, ce pren arătarea lui Iisus Hristos.
Pentru că ați auzit cum m-am purtat oare-
cînd în leagea jidovească; că preste mă-
sură goniam Besereca lui Dumnezău și
jăfuiam pre ea. Și sporiyam înainte în
leagea jidovească decît mulți care-m era
de o vîrstă întru neamul mieu, mai cu mult
rîvnitoriu fiind obiceiurilor părinților miei.
Iară cînd binevru Dumnezău - Cela ce
m-au ales den pîntecele maicii meale și
m-au chemat pren darul Lui - A-Ș arăta
pre Fiiul Său întru mine, ca să-L bineves-
tesc pre El întru limbi, îndată nu m-am
adaos trupului și sîngelui, Nici m-am suit
în Ierusalim, cătră cei de mai nainte de
mine apostoli, ce m-am dus la Aravia și
iarăș m-am întors la Damasc. Apoi,
după trei ani, m-am suit la Ierusalim, să
văzu pre Petăr, și am rămas cătră el
zile 15. Iară pre altul den apostoli n-am
văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnu-
lui. Iară ceale ce scriu voao, iată, înain-

tea lui Dumnezău, că nu mințu. După 21
aceaea am venit la laturile Siriei și Chilichiei. 22
Și eram neconoscūt la față la beserecile 23
Iudeii ceale întru Hristos. Și numai au- 24
zînd era că „cela ce goniam pre noi odinioară,
acum binevesteaște credința, carea odini-
oară o jăfuiua“. Și măriia întru mine pre
Dumnezău.

CAP II

1 i după aceaea, pren 14 ani, iarăși 1
m-am suit în Ierusalim cu Varnava, 2
luînd împreună și pre Tit. Și 2
m-am suit, după arătare, și am 3
arătat lor Evanghelia, carea vestescu 4
întru limbi, și osebi la ceia ce li să părea, ca 5
nu cîndai în deșărt alergu au am alergat. 6
Ce nici Tit, cel dempreună cu mine, elin 7
fiind, să îndemnă să să obrezuiască, Ce 8
9 pentru cei den afară băgați mincinoși
10 frați, carii pre furiș întrară să iscodească
volnicia noastră, carea avem întru Hristos
Iisus, ca pre noi să ne robească de tot;
11 Cărora nici cîtu e un ceas ne-am supus su-
punerii, ca adevărul Evangheliei să rămîie
12 cătră voi. Iară de la ceia ce li să pare a
fi cevași, orice cîndva au fost, nimica use-
bire nu mi-e: fața omului Dumnezău nu
13 priimeaște. Pentru că mie ceia ce li să părea
nimica nu-m aduseră nainte. Ce împo-
14 trivă, văzînd că m-am încrezut bunii-vestiri
netăierii-împrejur, precum Petăr obrezaniei,
15 -Pentru că cela ce au lucrat lui Petăr spre
trimiterea tăiarii-împrejur lucră și mie
16 întru limbi - Și conoscînd darul cela ce
s-au dat mie, Iacov, și Chifa și Ioan, ceia ce
17 să părea stîlpi a fi, direaptele mie au dat și
Varnavei spre însoțire: ca noi la limbi, iară
18 ei la tăierea-împrejur. Numai de săraci
19 ca să pomenim, carea am și sîrguit acesteș
a face. Iară cînd au venit Petăr în Anti-
20 ohia, în față-i stătuiu împotrivă, căci hulit
era. Că mai nainte pînă a veni oarecarii
de la Iacov, cu limbile mînca împreună;
iară cînd au venit, să ferii și să osebiia pre
el, temîndu-să de cei ce era ai obrezaniei.
Și împreună fățarniciră cu el și ceialalți
jidovi, cît și Varnava împreună să luo cu a
lor fățarnicie. Iară cînd am văzut că nu
umblă drept cătră adevărul Evangheliei,
zișu lui Petăr înaintea tuturor: „Deaca ești
tu jidov și ca limbile trăiești, și nu jido-
veaște, pentru ce îndemni limbile să să jido-
vească?“ Noi den fire jidovi, și nu den
15 limbi, păcătoși. Știînd că nu să îndirep-
16 tează omul den lucrurile Legii, de nu pren
credința lui Iisus Hristos, și noi în Hristos
Iisus am crezut, ca să ne îndireptăm den
leagea lui Hristos, și nu den lucrurile Legii;
căci nu să va îndirepta den lucrurile Legii
tot trupul. Iară de am cercat a ne
17 îndirepta întru Hristos, ne-am aflat și noi
păcătoși, dară Hristos slugă e păcatului?

18 Să nu fie! Că de vreme ce ceale ce am
surpat, acestea iarăși zidescu, calcătoriu
19 de leage pre mine mă adeverescu. Pentru
că eu pren Leage, cu Leagea, am murit, ca
20 cu Dumnezău să trăiescu. Cu Hristos
împreună m-am răstignit și nu mai trăiescu
eu, ce trăiaște întru mine Hristos. Iară care
acum trăiescu în trup, în credință trăiescu
a Fiului lui Dumnezău, Celui ce au iubit
21 pre mine și S-au dat pre El pentru mine.
Nu leapăd darul lui Dumnezău; pentru că,
de e pren Leage dreptatea, Hristos dară în
zadar au murit.

CAP III

1 , fără de minte galateani, cine pre
voi au zavistuit, ca adevărului să
nu vă plecați, căroră înaintea ochi-
lor Iisus Hristos, S-au scris mai
2 înainte întru voi răstignit? Numai
aceasta voiu să știu de la voi: den faptele
Legii aț luat Duhul, au den azul credinței?
3 Așa nebuni sînteți? Începînd cu Duhul,
4 acum cu trupul săvîrșiți? Atîtea aț pățit
5 în zadar? De e și în zadar! Deci Cela ce
vă dă voao Duhul și lucrează puteri întru
voi, den lucrurile Legii, au den azul cre-
6 dinței? Precum „Avraam au crezut în
Dumnezeu și să socoti lui întru dreptate“.
7 Cunoașteț dară că cei den credință, aceștea
8 sînt fiii lui Avraam. Și mai nainte văzînd
Scriptura că den credință îndireptează lim-
bibile Dumnezău, mai nainte au vestit lui
Avraam că „să vor blagoslovi întru tine
9 toate limbile“. Deci cei den credință să
binecuvintează împreună cu cel credincios
10 Avraam. Că, cîț sînt den lucrurile Legii,
supt blestem sînt; pentru că scrisu-s-au:
„Blestemat tot cela ce nu rămîne întru toate
ceale scrise în cartea Legii, ca să le facă pre
11 eale“. Iară cum că în Leage nimenea nu
să îndireptează lîngă Dumnezău, aiave e, că
12 „dreptul den credință va trăi“. Iară
Leagea nu e den credință, ce „omul care
13 va face acestea va trăi întru eale“. Hristos
pre noi ne-au răscumpărat den blestemul
Legii, făcîndu-Se pentru noi blestem—pen-
14 tru că scrisu-s-au: „Blestemat e tot cel
spînzurat pre lemn“— Ca întru limbi
blagoslovenia lui Avraam să să facă întru
Hristos Iisus, ca făgăduința Duhului să o
15 luom pren credință. Fraților, după cum
grăiesc, însă a omului adevărită legătură
nimenea nu o leapădă sau mai adaoge.
16 Iară lui Avraam s-au grăit făgăduințele, și
semenției lui. Nu zice: „și semențiilor“, ca
spre mulți, ce ca spre unul: „și semenției
17 tale“, Carele iaste Hristos. Și aceasta zic:
Legătură mai nainte întemeiată de Dum-
nezău la Hristos, cea după 430 de ani
făcută Leage nu o slăbeaște, ca să stri-
18 ce făgăduința. Pentru că, de e
den Leage moștenirea, nu mai iaste den
făgăduință; iară lui Avraam pren făgădu-
19 ință i-au dăruit Dumnezău. Ce e dară
Leagea? Pentru neascultări s-au pus, pî-

nă unde va veni „Sămînța“, la Carea s-au
făgăduit, rînduindu-se pren îngeri, cu mîna
Împăcătorului. Iară Împăcătorul al 20
unuia nu iaste, iară Dumnezău unul iaste.
Deci Leagea împotriva făgăduințelor lui 21
Dumnezău iaste? Să nu fie! Că de s-ar fi
dat Leagea care să poată învia, cu adevărat 22
den Leage ar fi dreptatea. Ce au închis
Scriptura toate supt păcat, ca făgăduința 23
den credința lui Iisus Hristos să să dea
celora ce cred. Iară mai nainte de a veni 24
credința, supt Leage ne păziiam, închiș
fiind la credința cea ce era să să descopere.
Deci Leagea învățătoare ne fu noao întru 25
Hristos, ca den credință să ne îndireptăm.
Iară venind credința, nu mai sîntem supt 26
învățătură. Pentru că toți fiii lui Dum-
nezău sînteți, pren credință întru Hristos 27
Iisus. Pentru că cîți în Hristos v-aț bote-
zat cu Hristos v-aț îmbrăcat. Nu încape ji-
dov, nice elin; nu încape rob, nici slobod; 28
Nu încape parte bărbătească, nice fâme-
iască, pentru că toți voi unul sînteți în
Hristos Iisus. Iară de voi sînteți ai lui 29
Hristos, iată că a lui Avraam sămînță sîn-
teți și, după făgăduință, moștenitori.

CAP IV

1 ară zic, în cîtă vreme moștini-
toriu prunc iaste, nemică osebire
n-are de slugă, stăpîn tuturor 1
fiind; Ce supt ispravnici iaste și 2
diregătoriu de casă, pînă la rîndu-
iala tătîne-său. Așa și noi, cînd eram 3
prunci, supt stihile lumii eram robiți;
Iară cînd au venit plinirea vremii, trimis-au 4
Dumnezău pre Fiul Lui cel născut den mu-
iare, născîndu-Se supt Leage, Ca pre cei 5
de supt Leage să-i răscumpere, ca făgăduința
cea fiască să o luom. Iară căci sînteți fii, 6
trimis-au Dumnezău Duhul Fiului Lui în
inimile voastre strigînd: „Avva! Părintele!“
Deci nu mai ești rob, ce fiu; iară de ești fiu, 7
și moștinatoriu lui Dumnezău pren Hristos.
Ce atuncea, neștiind pre Dumnezău, ați slu- 8
jit celora ce nu den fire era dumnezei.
Iară acum, cunoscînd pre Dumnezău și, mai 9
mult, cunoscîndu-vă de Dumnezău, cum vă
întoarceț iar spre ceale slabe și sărace stihii,
căroră iarăș de iznoavă a le sluji veți?
Păziți zilele și lunile și vremile și anii. 10
Temu-mă de voi, nu cumva în deșărt am
ostenit la voi. Faceți-vă ca mine, căci și 12
eu ca voi, fraților, rogu-mă voao. Nemică
strîmbătate nu mi-ați făcut. Ce știți că, 13
pentru slăbiciunea trupului, am bine-
vestit voao mai nainte. Și dodeiala 14
mea cea den trupul meu nu ați defăi-
mat, nici o ați scuipit; ce ca pre un înger
al lui Dumnezău ați priimit pre mine,
ca pre Hristos Iisus. Care dară era feri- 15
cirea voastră? Pentru că mărturisesc voao
că, de ar fi putință, ochii voștri scoțîn-

16 du-i, i-ați fi dat mie. Deci vrăjmaș voao
 17 fiu, adevărat grăind voao? Rîvnescu pre
 voi nu bine; ce să ne închiză pre noi vor, ca
 18 lor să vă asămănați. Și bine e a rîvni
 întru bine pururea, și nu numai cînd viu eu
 19 de față cătră voi. Feții miei, pentru carii
 iarăș chinuiesc, pînă unde să va închipui
 20 Hristos întru voi! Și aș vrea să viu cătră
 voi acum și să-m schimb glasul mieu, căci
 21 mă îndoiesc de voi. Ziceți-m carii veți
 să fiți supt Leage, Leagea nu ascultați?
 22 Pentru că scris iaste că Avraam doi feciori
 au avut: unul den slujnică și unul den cea
 23 volnică. Iară cel den slujnică trupeaște
 s-au născut, iară cel den volnică, pren făgă-
 24 duință. Carele sînt tîlcuindu-se: pentru
 că acestea sînt ceale doao făgăduințe, una
 de la mägura Sinaii, spre robie născînd, care
 25 iaste Agar —Pentru că Agar mägura Sinaii
 iaste, în Aravia—, și să alătură aseamenea
 cu acest de acum Ierusalim și slujaște cu fiii
 26 ei. Iară cel de sus Ierusalim slobod iaste,
 27 care iaste maică tuturor noao. Pentru că
 scris iaste: „Bucură-te, steapo, ceaea ce nu
 naști, rumpe și strigă ceaea ce n-ai munci,
 28 că mulți-s fiii pustiuului, mai mulți decît
 29 ceia ce are bărbat!“ Iară noi, fraților,
 după Isaac ai făgăduinții fii sîntem. Ce
 în ce chip atuncea cel ce trupeaște născu-se
 gonîia pre cel duhovnicesc, așa și acum.
 30 Iară ce zice Scriptura? „Scoate pre slujnică
 și pre fiul ei; pentru că nu va moșteni fiul
 31 slujnicii cu fiul cei volnice“. Deci, frați-
 lor, nu sîntem ai slujnicii fii, ce ai volnicii.

CAP V

1 **L**u volnicia dară cu carea Hristos
 pre noi ne-au mîntuit stați, și nu
 2 iarăș cu jugul robirii vă cuprindeți.
 Iată, eu, Pavel, zic voao că de vă
 3 veți tăia împrejur, Hristos voao
 nimica nu va folosi. Și mărturisesc iarăș
 4 la tot omul ce să taie împrejur că datoriu e
 toată Leagea să facă. Surpatu-v-ați de
 5 la Hristos carii în Leage vă îndireptați; den
 dar ați scăzut. Pentru că noi cu Duhul
 6 den credință nedeajde, direptate așteptăm.
 Pentru că întru Hristos Iisus nici tăierea
 7 împrejur poate ceva, nici netăiare, ce cre-
 dința care să lucrează Pren dragoste.
 Alergat-ați bine. Cine pre voi au contenit,
 8 să nu vă înduplecați adevărului? Îndem-
 narea nu e den cela ce vă cheamă pre voi.
 9 Puțin aluat toată frămîntătura dospeaște.
 10 Eu nădejuiesc întru voi, întru Domnul, că
 nimica alta nu veți cugeta; iară cela ce turbu-
 11 ră pre voi purta-va judecata, oricarele va fi.
 Iară eu, fraților, de mărturisescu încă tăiare-
 12 împrejur, ce mă mai gonesc? Poate că s-au
 surpat sminteala crucii! Măcară că să vor

și părăsi ceia ce vă izgonesc pre voi. Pen- 13
 tru că voi spre volnicie v-ați chemat, frați-
 lor; numai nu volnicia spre prileju trupului,
 ce pren dragoste slujiți unul altuia. Pentru 14
 că toată Leagea într-un cuvînt să plineaște,
 întru: „Să iubești pre aproapele tău ca pre
 tine“. Iară de mușcați unul pre altul și 15
 vă mîncăți, căutați nu unul de cătră altul
 să vă topiți. Și zicu: Cu Duhul îmblați 16
 și pofta trupului să nu o săvîrșiți. Pentru 17
 că trupul pofteaște împotriva Duhului, iară
 Duhul împotriva trupului; iară aceastea stau
 împotriva una cătră alta, ca nu ceale ce ați 18
 vrea, acealea să faceți. De vă și purtați
 cu Duhul, nu sînteți supt Leage. Iară 19
 aiavea sînt faptele trupului, carele sînt:
 preacurvia, curvia, necurăția, pîngăriciunea,
 Închinarea de idoli, fărmeacătoria, vrăjbile, 20
 pricile, rîvnirile, mîniile, obrăznicile, împă-
 recherile, eresurile, Zavistii, ucideri, 21
 îmbătări, ospeațe, și ceale ce sînt aseamene
 acestora, carele zic mai nainte voao, cum am
 și mai nainte zis, că cei ce fac ca aceastea
 împărăția lui Dumnezău nu vor moșteni. 22
 Iară roada Duhului iaste dragostea, bucurie,
 pace, îndelungă răbdare de mînie, bunătate,
 destoinicie, credință, blîndeațe, răbdare. 23
 Asupra unora ca acestora nu iaste leage. 24
 Iară cei a lui Hristos trupul au răstignit,
 25 împreună cu patimele, și cu poftete. De
 trăim cu Duhul, cu Duhul să îmblăm. Să 26
 nu fim cu deșartă mărire, unul pre altul
 împărechindu-ne, unul pre altul zavistuînd.

CAP VI

1 **R**aților, de să va și mai nainte apuca 1
 omul în vreo oarece greșală, voi,
 duhovnicii, întăriți pre unul ca
 acela cu duh de liniște, socotind
 pre tine, ca nu și tu să te dodeiești.
 2 Unul altuia greutățile purtați, și așa umpleți 2
 leagea lui Hristos. Pentru că de i să pare 3
 cuiva a fi cevași, nimica fiind, pre dînsul cu
 mintea să înșală. Iară lucrul lui să-și 4
 ispitească fieștecarele; și atuncea la dîn-
 sul sîngur lauda va avea, și nu la celalalt.
 5 Pentru că fieștecarele a sa sarcină va purta. 5
 Și împreune cela ce să învață cuvîntul celui 6
 ce învață întru toate bunătățile. Nu 7
 vă amăgireți: Dumnezău nu Să batjoco-
 reaște; Că ce va sămăna omul, aceasta va 8
 și săcera. Căci cela ce sămăna în trupul lui,
 den trup va secera stricăciune; iară cela ce 9
 sămăna în Duh den Duh seacără viața
 veacinică. Iară făcînd binele să nu tînjim; 9
 pentru că în vremea sa vom secera, neobo-
 sind. Deci, dirept aceaea, pînă unde vrea- 10
 me avem, să lucrăm binele cătră toți, și
 mai vîrtos cătră ceia ai noștri de credință.

- 11 Vedeți cu ce fealiu de slove am scris voao
 12 cu a mea mîină! Cîți vor să fie vederoși
 în trup, aceștea îndeamnă pre voi să vă tă-
 iați împrejur, numai ca nu cu crucea lui
 13 Hristos să să gonească. Pentru că nici
 ceia ce să obrezuiescu singuri ei Leagea pă-
 zescu, ce vor ca să vă tăiați voi împrejur,
 14 ca de trupul vostru să să laude. Iară mie,
 să nu fie a mă lăuda, fără numai în crucea
 Domnului nostru Iisus Hristos, pren carea
 cu mine lumea s-au răstignit, și eu cu lumea!
 15 Pentru că în Hristos Iisus nici tăierea-împre-
 jur poate ceva, nici netăierea, ce noao zidire.
 16 Și, cîți cu pravila aceasta vor umbla, pace
 spre ei si milă si spre Israilul lui Dumnezeu!
 17 De astăzi înainte osteneale mie nimenea
 să nu-m dea, pentru că eu seamnele
 Domnului Iisus în trupul meu
 18 port. Darul Domnului nostru
 Iisus Hristos, cu duhul
 vostru, fraților!
 Amin.

*Cătră galateani s-au scris,
 de la Rîm.*

